

A lap szellemi részét illető közlemények a lap szerkesztőségéhez intézendők. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el. — Keziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 K.
Félévre . . . 4 K.
Negyedévre . . . 2 K.
Egyes szám ára 20 fill.

GYERGYÓ

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Hirdetési díjak

a legolcsóbban számítottan. Többszöri beiktatásnál külön árkérvény. Hivatalos hirdetések díja: 100 szóig 4 K 14 fill., minden további megkezdett 100 szó után 2 K-val több.

Nyitlér

soronként 40 fillér.

Kiadóhivatal:

Létz János és Társa könyvnyomdája
Gyergyó-Szentmiklóson.

Felelős szerkesztő:

Kálmán István.

Társ szerkesztők:

Imest János, Józsa Sándor, Puskás Jenő, Vértes Lajos.

Előfizetési pénzek és hirdetési díjak a kiadóhivatalhoz küldendők.

Csikmegye a minisztereknél.

„A székelység pusztulása Magyarországra nézve, egy állami, mint védelmi szempontból pótolhatatlan volna.”

Magyarország miniszterelnöke, Széll Kálmán e szavakkal bocsájtotta el nov. hó 25-én Csikvármegye küldöttségét, kik őt a székelység érdekében keresték fel.

Mikó Bálint főispán elnökele alatt Becze Antal alispán, Mihály Ferenc főjegyző, dr. Boeskor Béla t. ügyész, Lázár Menyhért, Molnár József, Fejér Antal orsz. képviselők, Nagy Imre és Nagy Sándor t. bizottsági tagokból álló küldöttség folyó hó 25-én tisztelgett Széll Kálmán miniszterelnöknél, Hegedüs Sándor kereskedelmiügyi, Plósz Sándor igazságügyi, Lukács László pénzügy-, Darányi Ignác földmívelésügyi miniszternél s előadta, mily égetően szükség van arra, hogy a kormány végre valahára mostoha gyermekéről is megemlékezék s valamit tegyen arra is, hogy a magára maradt székelység a pusztulástól s végromlástól megmentessék.

Hosszu éveken keresztül önerejéből tartja fenn magát e maroknyi népség s a legexponáltabb helyzetben hijával volt minden külsegélynek. A modern intézményeket csak hirből ismeri s ma is ott áll, a hol ezelőtt 30 évvel s míg Bosznia egész vasuthálózatokat tud felmutatni, addig itt a megye által fenntartott döcögős utakon ősi szokás szerint szekéren utazgatnak s hálát adunk az Istennek, ha egy-egy békási utból épkezláb hazakerülünk.

Végre valahára úgy látszik ránk is eljut a sor s ebben úgy a vezető férfiaknak, mint megyebeli derék képviselőinknek nagy

része van. Illetékes helyen emelik fel szavukat s sürgetik az állami segélyt, melyre most annál inkább szükség van, mert a megyének amugy is elégtelen termését a mostoha időjárás a minimumra szállította le s a nép ma-holnap arra lesz kényszerítve, hogy ott keressen munkát, a hol kap s itt hagyja szeretett szülőföldjét a mindennapi kenyerének megkereséseért.

A küldöttség nem ok nélkül kereste fel a magas kormányt, mindenütt a legszívesebben fogadták.

Csikvármegye küldöttsége első sorban Hegedüs Sándor kereskedelmi minisztert kereste fel s itt a madéfalvi-szászrégeni vasut kiépítését kérelmezték, erősen hangsúlyozva, hogy a súlyos helyzet ezen kérdés teljesítésének tovább halogatását nem bírja már.

A miniszter — személyesen is meggyőződést szerezvén a helyzetről — válaszában azon reményének ad kifejezést, hogy már a legközelebbi jövőben teljesen rendbe hozhatja a vasutépítés dolgát.

Innen az igazságügyminiszterhez mentek, kitől a birtokrendezés egyszerűsítését, az eljáró költségek leszállítását és a nagy munka gyorsabb keresztül vihetése érdekében az eljárási utasítás revíziója kapcsán a birói létszám felemelését kérték.

A miniszter válasza itt is elég biztató volt, mert megígérte, hogy *sürgősen szaporítani fogja a birói kart.*

A küldöttség ezután Széll Kálmán miniszterelnöknél tisztelgett, ki tudomással bírván a székelység sanyaru helyzetéről a gyors segélyt annál szükségesebbnek tartja, mert *a székelység pusztulása Magyarországra*

nézve úgy állami, mint védelmi szempontból egyaránt pótolhatatlan volna.

Lukács László pénzügyminiszter is megígérte, hogy már a legközelebbi vasutügyi előterjesztésébe, ha nem is foglalja be teljességében a madéfalvi-szászrégeni vasut költségeit, de annak egy részét mindenesetre, úgy, hogy legalább egyelőre segítve legyen a székelység nyomorán.

Mindezekből azt látjuk, hogy tudják, ismerik helyzetünket, a hajlandóság sem hiányzik arra, hogy bajainkon segítsenek s csakugyan meg is lehetnénk elégedve azzal az eredménnyel, melyet a küldöttség Budapesten elért s mégis — nem tehetünk róla — nem tudunk igazán örülni mindenk daczára sem, mert a multak keserű tapasztalatai megszoktattak minket már arra, hogy az ígért szép szó, de ha megtartják csak úgy jó. Sokszor hallottunk már magas helyről tett ígéretek s az e felett érzett örömmünkben tomboltunk is akárhányszor, de az örömmámorból a legtöbbször csak a keserű csalódásra ébredtünk. Nem egyszer tapasztaltuk, hogy az ígértől annak megvalósításáig végtelen hosszú a lépés.

Hiszzük azonban, legalább erősen akarjuk hinni, hogy most az egyszer teljesítik is azt, a mit ígérnek, mert helyzetünk annyira válságos, annyira kétségbeéjtő, hogy a szóval való pusztá hitegetés lehetőségére még gondolni sem akarunk ez alkalommal. Rettenetes volna, ha most is újból csalódnánk. A hitünk tart fenn minket a szinte lehetetlen küzdelemben s az nyújt reményt még csak, hogy Magyarország kormányát oly férfiak vezetik, kik eddig mindig és mindenben szavuknak is láoltak.

A „GYERGYÓ” TÁRCZÁJA.

A kis kíváncsi.

Kíváncsi nép ez az asszonyfajta.

A minap egy kis lányt csiptem rajta.

Oda állt a tükör elé s kérdi

Mint állna a pörge bajusz néki?

Próbáljuk csak! — így felelek rája —

Itt az enyém, nézzük, miképp állna?

Nos tehát! — mond — tegye ide szépen

Illik-e, adja csak hadd nézem!

Ki sem mondta, ajkán volt a bajszom,

Várjunk kissé — mondtam — felragasztom.

S a mig mézes ajkát szívta ajkam,

Szemlehungyva pihent feje rajtam.

Pompásan állt — mondtam — ugy-e drága?

S képzelje csak, azt felelte rája:

Hogy ő előbb elfeledte nézni,

Tegyük iel még — akkor majd megnézi.

B. J.

Szénrajz.

A pupos művész merően nézve maga elé halk, megtört hangon kezd beszélni:

— Ismersz, hogy nem vagyok egykönnyen lángra gyujtható, de annyi varázsnak, bájnak s kellemnek lehetetlen ellenállani. Örültem belefereztem. S ez időbe esik művészi pályám talán legdicsőbb korszaka. Az a szellemi munka, a mit akkor végeztem, igazán prometheuszi volt. Tüzet kaptam az égből. Ha ismernél azon időbeli kompozícióimat, láthatnád mit képes a

szellem egy nagyszerűen entuziált pillanatban teremteni.

Ez a szerelem hangolta lelkemet a legdicsőbb zene kifejezésre, bár ha minden melódiát a véremmel irtam meg. Örült dolgok azok. Mikor kint jártam Párisban és Oroszországban, a „kápolnával” egy csapásra meghódítottam még a legmérgesebb kritikusokat is. Az irigyeim is lábaimnál heverték s a sajtó a nevemet tömjénfüsttel, babérróddal vette körül, és én — én a helyett, hogy örültem volna a rokonszenyvek, mindig — mindig ő reá gondoltam. Sok volt bennem a romantika és úgy éreztem, hogy volt is létjogosultsága. Éreztem akkor is, a mikor megkérdeztem, hogy szeret-e. Azt hiszed, hogy sietett az ünnepele, a hirneves művész nyakába borulni? Olyan komikus volt a helyzet, a mikor kikoszorózott. Rám bámult és elnevette magát.

Előkelő szép leány . . . Pupos muzikus. Hm. — Eh, vége. Nem érdemes róla beszélni, a művész igyekezett figyelmét más tárgyra fordítani s szemügyre vette a jelenlévő társaságot. De gondolatát nem tudta másfelé terelni s egészen azok rabja lett. A nyüzsgő, forgó, mozgó társaság beszédének zaját, kacagását, a poharak csengését alig hallotta. Gondolatai teljesen magukba zárták s belebámult a semmibe.

Szemeiben tűz, arcán isteni felmagasztaltság látszott, a meg nem hallgatott szerelem emésztő aszkézise.

A társaság élénken foglalkozott a fiatal művészzel, a kit hánytak, vetettek az érzések, gondolatok, s nem is látszott figyelni senkire se.

Egy kedvese volt hü hozzá — a zongora. Ennek beszélt el minden buját-baját. Ezzel beszélt ha örült, ha sirt, ha zokogott. S a zongora oly szépen felelt neki a maga nyelvén. Felállt s lassu léptekkel közeledett a zongorához.

A teremben a zaj csillapódni látszott, a mint meglátták, hogy ki ül a zongoránál. Székek tologatása, kíváncsi susogás volt hallható. Az urak egy része, hölgyeik lábánál, a vastag szőnyegen foglalt helyet.

A művész jobb kezét rátette a billentyűre s találgatta a szükséges hangnemet. Aztán egyszerre egy sóhajszerű moll-akkord után közelebb huzta székét maga alatt. A hangszere érző lény lett. Életre hozta a művész. Beszélt, kért, esdekelt, imádkozott s káromolta az Istent. Az első találkozás okozta édes benyomás, a remény, az ébredő szerelem, az örült szerelem, a lemondás, a fájdalom, a világgyűlölet, a kárhozat, az örület percei, mind mind kifejezést nyertek a bűvös-bájós akkordokban.

A hallgatóság lélekzetét visszafojtva leste, várta, élvezte a szerelmi érzések ily impozáns megnyilatkozását. A művész ujjai szédületesen mozogtak a legnagyobbszerű basszus menetekben. Alakja összefolyt a fekete zongoráéval s úgy látszott, mintha egy lebegő fenomen szellem kezekkel játszana a hangszere, úgy magával ragadta hangulata az isteni impromptu-ban.

A vihar szünetelni látszott, de ez csak a kitérő orkánt megelőző szélesend volt. A művész kibontotta szárnyait, szívének minden csepp vére forrásban volt, s magával ragadta a szí-

A gyergyóvidéki gazdasági egyesület felterjesztései.

Vidékünk gazdasági egyesülete, mely hivatalva van a gyergyói gazdasági érdekeit felkarolni, az ez évben való silánynál is rosszabb termésre tekintettel, az általános nyomor enyhítése céljából, két kérvényt terjesztett fel. Egyiket a földmiv. m. kir. miniszteriumhoz tavaszi vetőmagnak ingyenes adományozása és vetőmag-kölcsön tárgyában; másikat a képviselőházhoz a Szászrégen—Madéfalva közötti vasutvonalnak az 1902. év tavaszán megkezdendő építése tárgyában.

Érdekesnek tartjuk mind a két kérelmet szívesen közölni lapunk olvasóival:

Az első kérvény ez:

Nmált. földmiv. m. kir. Miniszter Ur!
Kegyelmes Urunk!

Egyesületünk működési területén, Csikvármegye éjszakai vidékén, ez évben a folyton tartó esőzések következtében nemcsak silány, de oly kevés terményünk lett, hogy sok gazdának anynyi se termett, a mivel őszi vetés alá elkészített földjét bevesse.

Ebből kifolyólag a szokottnál sokkal nagyobb területek maradtak tavaszi vetés alá, de tavaszveteményeink termései sem sokkal jobbak, mint az őszi, vetésre általában alkalmatlanok.

Ez készlet gazdasági egyesületünket azon kérésünknek Nagyméltóságod elé terjesztésére, hogy szegény és az inség elé néző gazdaközönységünket kétségbeejtő helyzetében megsegíteni méltóztassék az által, hogy lehető nagyobb mennyiségben árpa, zab, burgonya és len vetőmagot a szegényebbek között való ingyen kiosztásra; továbbá 50,000 korona kamatmentes vetőmagkölcsönt egyesületünk kezébe engedélyezni méltóztasson.

E kölcsönből egyesületünk beszerezné a szükséges vetőmagot nagyban és így méltányos áron jutna gazdaközönységünk jó árpa, zab, burgonya, esetleg len és más tavaszi vetőmag birtokába.

Kérésünket Nagyméltóságod tapasztalt atyai jóindulatába ajánlván

Gy.-Szentmiklós, 1901. nov. 9-én

Nagyméltóságod alázatos szolgálói:

a gyergyóvidéki gazdasági egyesület elnöksége:
Orel Máté s. k., Puskás Jenő s. k.
elnök. titkár.

A második kérvény a vasut építése tárgyában a következő:

Mélyen tisztelt Képviselőház!

A Csikvármegye gyergyóvidéki gazdasági egyesület, mint Csikvármegye éjszakai vidéke gazdáinak képviselője, tartozó köteletségének tesz eleget, midőn e távoli és a viláfgalom-

veket. Rohanó, csapkodó skálakon felvitte őket a magasba, megmutatta nekik az ég kék végételénjét, hogy aztán a legsötétebb tengerfenékre vigye le őket. A zongora bömbölve, zugva, üvöltve, nyögve engedelmesskedett a szellem varázsszavának.

A tenger zugása lassan szünetelni kezdett s a művész mélyet sóhajtott. Elég volt a gigászi harcából, melyet a Gondviselés ellen vívott. Lassan, művészeti decrescendoval átment egy bájos pianó hangulatba, a csendes panaszló mélabus szerelem kifejezésébe. Orfeus lett, ki a köveket is megindította énekével.

A hangszer lágyan engedelmesskedett. Gyöngéden szállt el belőle a melodia, megsimogatta a hölgyek arcát, belesugott a füleikbe, bájosan, lágyan, mint az esti szellő. A társaság fellélekzött. A férfiak zsebkendőikkel törölték izzadó homlokukat s a hölgyek az igézet hatása alatt kezeiket ölükbe összekulcsolva merően néztek a zongorára.

Az impromptu vége felé közeledett s még el sem hangzott az utolsó accord, midőn az óriási tetszésnyilvánítás kitört. A férfiak elragadtatva ragyogó arccal siettek hozzá, a nők csókra nyujtották kezeiket, s boldog volt, a ki kezét szoríthatott vele. Szinte tombolt az elismerés.

A művész kimerülten állt a terem közepén s egykedvűen hagyta magát ünnepeletetni. Csak állott és merően bámult maga elé.

Tekintetében benne volt egy világ szerelme és egy világ szerelmének minden kétségbeesése. Illés Jenő.

ból kihagyott vidék nyomorát őszintén feltárva: hazánk országgyűlésétől kér arra gyógyító írt.

Nem akarjuk a máshol is létező gazdasági bajokat elsorolni, melyek vidékünk lakosságát hatványozott mértékben sújtják. Eléggé ismeretesek azok a mélyen tisztelt Képviselőház előtt. Felemlítsük-e, hogy e kicsiny területen 14 pénzügyintézet szedi el, nagyobb részben 15%-os kamatok mellett kiadott pénzei után, népünk összes keresetét?

Az 1896-ik évtől kezdődő szakadatlan silány termések után ez évben június hó közepétől augusztus végéig tartó esőzések nemcsak vetéseinket tették mondhatni semmivé, hanem legjobb szénatermő helyeink a kiöntött Maros és mellékfolyói által éppen a kaszáláskor tétettek tönkre. Se embernek, se állatnak nincs elegendő élelme itt és így megyünk a hat hónapig tartó, szigorú tél elé.

Gazdáink egyrésze a hiányzó vetőmag miatt be sem vethette őszié alá sok bajjal előkészített földjeit. Nem termett annyija, hogy bevehesse. A mi a silány vetőmaggal be lett vetve: lehet-e attól jó termést várni? Még a jövőbeli jó termés reményétől is meg vagyunk fosztva.

Adósságaink után a magas kamatokat, továbbá a közterheket hordoznunk kell, mert nemfizetés esetén újra kerül az amugy is csak névleg tulajdonainkat képező ősi földek.

Nem akarnók e silány, de nekünk aránynál drágább földet kövérebb, de idegen földdel felesérelni. Minden göröngy, minden fűszál őseink vére által van megszentelve itt. Adjatok hát munkát, csak munkát kérünk Tölelek Nagyméltóságú, Méltóságos és Nagyságos Képviselő Urak, hogy fizethessük meg a mivel tartozunk, adhasunk kenyert és ruházatot sok tagból álló, kevés igényű családjainknak és megtarthassuk földjeinket.

Nem is tudjuk, hogy már hány év óta reménykedünk a törvény által elrendelt székely vasutak kiépítése után. Azt olvassuk a hírlapokból, hogy egy nagyobb összegű beruházási kölcsönt vesz fel kormányunk s hogy ebből majd 1904. évben ki fognak építtetni a székely vasutak is. Ne, oh ne halasszatok oly hosszú időre a munkára való kilátást, mert addig elsatnyulunk a nyomortól és elvándorolnak tőlünk a kisebb lelkierejű véreink.

Kérve kérünk Titeket oh Népképviselők és Titeket Nagyméltóságú Miniszterek, hogy tekintsétek meg nyomoruságunkat és adjatok reményt, hogy az 1902. év tavaszán lesz majd a vasutépítésnél munkánk, hogy legalább melegítse fel sziveinket a hosszú tél nehéz famunkája közben azon tudat, hogy a hó elmentével nem szünik meg keresetünk, hogy tavasszal lesz a Szászrégen és Madéfalva között épülő vasutnál kézi és fuvaros munkánk.

Hallgassátok meg ez első s utolsó kérésünket és Istent is megáld Titeket!

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1901. évi november hó.

A gyergyóvidéki gazdasági egyesület elnöksége:
Orel Máté s. k., Puskás Jenő s. k.
elnök. titkár.

Képviselőtestületi gyűlés.

Gyergyó-Szentmiklós község képviselőtestülete nov. 29-én érdekes és rendkívül népes gyűlést tartott. A községi atyák egy részét nem annyira a gyermek-menház és óvoda-bizottság jelentése, vagy a szél által kidöntött fák mikénti értékesítése vonzotta a gyűlésbe, hanem inkább a megürült törzskönyvvezetői állás elnyeréséért folyamodók toborzották össze.

A nevezett állásért ugyanis heten folyamodtak, kik közül néhányan már hetekkel ezelőtt megindultak a t. képviselő urak „szíves pártfogó támogatását” kikérni. Nagyon feltűnő, hogy az utóbbi időben minden állásra mily nagy számmal pályáznak, a nélkül azonban, hogy a tisztelt pályázók képességeikkel komolyan számot vetnének. Mindenik s minden állás betöltésére hivatottnak s alkalmasnak tartja magát. Így aztán természetes, hogy megtörténik, miszerint a képviselőtestület kebeléből kiküldött kisebb jelölő bizottság egyik-másik pályázót egyszerűen nem jelöli s így alaposan lehűti az illetők pályázási lázát.

Jelen alkalommal is a hét pályázó közül kitűnő iskolai, szolgálati és erkölcsi bizonyítványaik alapján csak 3 pályázó és pedig Czirják Ignác, Lázár Albert és ifj. Blénesi István jelöltetett. Szótöbbséggel ez utóbbi választott törzskönyvvezetővé, kitől a községi bíróság még a gyűlés alkalmával bevette a hivatalos esküt.

Érdekes és komoly tárgya volt még a gyűlésnek Lázár Gyula és társai fakereskedők ké-

rése, melyben egy korábban megvett, kihatárolt és nekik számba adott erdőben a kereskedelmi fáknek kijelölését kérik, dacára annak, hogy ezen fák kihasználását a m. kir. erdőgondnokság letiltotta, mivel a „százaló vágás” által a fiatal erdőben állítólag igen jelentékeny kár okoztatnék.

A tárgyhöz többen hozzászóltak s végül is abban történt megállapodás, hogy úgy a képviselőtestület, mint a kérelmező kereskedő urak részéről küldessék ki egy bizottság, a mely az erdőgondnok ur jelentésében a helyszínén győződjék meg arról, hogy a tilalom tényleg az eladott területre vonatkozik-e s a kivágás kár nélkül eszközölhető-e. Ezen bizottság jelentése után fognak ez ügyben végleges határozatot hozni.

A gyűlés igen tapintatosan volt vezetve s az a komoly érdeklődés, az elhangzott szabatos, tárgyilagos felszólalás folytán, egy kis törvényhatósági gyűlés színezetével birt.

A szegény tanulóért.

A gyergyó-szentmiklósi szegény tanulókat segélyező egyesület nov. 20-án meghívót bocsátott ki, melyben tagjait az egyesület újjászervezésének céljából 1901. december 1-én tartandó gyűlésre összehívja.

A meghívóból azt olvassuk ki, hogy az egyesület kénytelen lesz további működését beszüntetni, ha ezen gyűlés sem sikerülne, mert bárha az adományokban hiány nincsen s az egyesületnek készpénzvagyon is van, fennállása azért van veszélyeztetve, mert az intőző körök részvétele miatt gyűléseket sem lehet tartani.

Igy vagyunk mi minden szép és humánus eszmével: lelkesülünk érte, fűt-fát ígérünk, nagy reményekkel fogunk az eszme megvalósításához, de a kivétel közben keserűen kell belátnunk, hogy lelkesültségünk csak szalmatűz volt s hiányzik belőlünk a főkellék, a mi az eredményt biztosítaná: a kitarás.

A szegény tanulókat segélyező egyesület 19 év óta működik s ez idő alatt 2300 szegény gyermeket ruházott fel, ugyszólván semmiből, azokból a rongyokból, mit a jószívű emberek önként ajánlottak fel.

Dr. Jeney Viktor kolozsvári egyetemi tanár alakította az 1879. évben Kolozsvárt az első ilyen egyesületet, annak mintájára szervezte s alakította a mi egyesületünket Orel Máté ügyvéd — mint másodikat az országban — az 1882. évben. Azóta hazánk minden nagyobb városában létesült ilyen valóban jótékony egyesület, melynek egyedüli célja a szegény gyermekek felruházása, kik a legegyszerűbb oktatást is kénytelenek azért nélkülözni, mert nincs ruhájuk s meztláb tél idején iskolalátogatásra nem kényszeríthetők.

Valóban elszomorító körülmény, hogy az ilyen nemes cél sem bír bennünket lelkesíteni, s annyira materialissá s önzővé tett a vagyon utáni hajszát, hogy az ártatlan gyermekek sorsa sem bír abból kiragadni.

A mit a szegény gyermekekért teszünk, azt egyszersmind szeretett hazánk érdekében is tesszük, mert hiszen vitatlan, hogy jövőnk a gyermekek kezébe van letéve.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A gyergyói birtokrendezési ügyek** keresztyélvitelének idejére az igazságügyminiszter G a g y i Dénes aljárásbíró ideiglenesen a gyergyó-szentmiklósi kir. járásbíróhoz helyezte át. Legközelebb N o v á k Albert újonnan kinevezett aljárásbíró is elfoglalja állását s így bíróságunk újból a teljes létszámmal fog bírni, a mire a jelentékeny ügyforgalom miatt nagyon is szükség volt, mert ha ma a bíróság rendben is van, az csak bíránk megerősített munkásságának köszönhető, a mivel visszaelni nem lehet s nem is szabad.

— **Áthelyezés.** Legifj. I n d r e László kir. járásbíró aljegyzőt a fogarasi kir. járásbíróhoz helyezték át hasonló minőségben. Társadalmunk egy kedves emberét veszítjük el benne.

— **Eljegyzés.** D r a g o m á n Domokos székely-udvarhelyi kereskedő nov. 24-én jegyezte

el Ávéd Kristóf kedves leányát, Elizt. Szerencsét kívánunk a megkötetendő frigyhez!

— **Fillérestély.** Az országos vöröskereszt-egylet gyó-szentmiklósi fiókja ez évben nov. 22-én tartotta második s utolsó fillérestélyét. A rendezőség mindent elkövetett, hogy a szépszámú közönségnek az estét kellemessé tegye, — a mi igazán sikerült is. Ugy a tréfás monolog (előadta legifj. Indre László), mint a fényes aranyhalászat szépen sikerült s valódi meglepetés-számba ment. Az est a jótékony egyletnek 90 korona jövedelmet hajtott.

— **Halálozás.** Dobréán Mihály g. kath. czimzetes esperes Tölgyesen nov. 27-én, életének 87-ik évében meghalt. Az elhunyt a gyó-tölgyesi gör. kath. egyháznak 61 évig volt köztisztelőben álló lelképásztora, tevékeny részt véve a közügyekben is. Halálát Gyergyóban és a szomszéd Romániában kiterjedt, nagyszámú család gyászolja. Temetése nov. 30-án délelőtt 10 órakor volt Tölgyesen, a gyászoló család, a ker. gör. kath. papság és nagyszámú közönség jelenlétében. Nyugodjék békében!

— **A villamvilágítás** előkészítésére kiküldött bizottságnak jelentése eljárásáról előttünk fekszik. E szerint egy a czélnak teljesen megfelelő és fekvésénél fogva igen alkalmas 4 hold és 200 öl kiterjedésű telket Sáska K. és Márton L. birtokosoktól 7400 K-ért vásároltak a községi alsó szélén. A budapesti gyárosokkal kötött szerződések értelmében a világítás előállításához szükséges gépek a forgó áramu rendszer szerint készülnek és lassu forgásuak lesznek, mert ezek célszerűebbek, a magánházak és utcák világítása pedig külön vezetékkel történik. A gépek Siemens és Halske vezérgyárában készülnek és 47500 K-ba kerülnek. — A gőzgépeket és fűrészbereendezést Langfelder Vilmos gépgyárában állítják elő 56500 K-ért. Így 104 ezer K-ért kap a községi 2 darab egyenkint 65 lóerejű gőzgépet, egy keret- és egy körfűrészt a szükséges műhelybereendezéssel és szerelvényekkel; továbbá 2 drb forgó áramu dynamogépet a szükséges kapcsoló táblák, transformátorok, vezeték-hálózatok és védő bereendezésekkel s a fenti összeget csak a szállítás költsége Madéfalvától fogja emelni. Az öttagu bizottságnak 8 napi budapesti tartózkodása a fel- és leutazással 1060 K-ba került.

— **Esküdtszéki tárgyalások.** A csik-szeredai kir. törvényszéknél még mindig folynak az esküdtszéki tárgyalások. November 20-án gyó-szárhegyi Ferencz Istvánné ügyében mondott az esküdtszék verdiktet. Az illető gyermekének meggyilkolásával volt vádolva, s bárha tettét beismerte, az esküdték szavazattöbbséggel kimondották, hogy nem bűnös, mire a törvényszék felmentette s azonnal szabadlábra helyezte. Vádlottat dr. Eröss Vilmos védte. — November 22-én csobotfalvi Bartalis Balázs és 23-án menasági Ferencz Dénes ügyét tárgyalta le az esküdtbíróság s míg előbbiben a tárgyalás elnapoltatott, utóbbi emberölés kísérletéért 3 évfél évi fegyházra ítélte. Székely Endre ügyében a végtárgyalás deczember 4-ére van kitűzve.

— **Elszámolás.** A gyergyó-alfalvi állami felső népiskola tantestülete nov. hó 16-án a „Tantók háza” javára műsoros estélyt tartott, melynek összes bevétele 151 K 70 f. Kiadás 51 K 70 f. Maradék 100 K.

Felülfizettek: Gróf Mikes János 3 K 80 f. Jakabfy B. Miklós 3 K. dr. Fejér Dávid, dr. Fejér Mihály, Domokos Sámuel, dr. Kása Lajos 2—2 K. Agoston Antal, Borka Lajos 1—1 K. Diviaczky Rezső, Boga Aranka, Puskás Samu, Rész János 80—80 f. Pál Albert, Lőrincz Vilmos 60—60 f. Vass János 20 f. — Etelnemü adakozása által a jövedelmet szaporították: Agoston Antalné, Ávéd Jánosné, Balázs Gergelyné, Baricz Ferenczné, Horváth Mihályné, Csányi Károlyné, Imets Jánosné, Jakabfy B. Miklósné, Jódál Károlyné, Kálnoki Mózesné, Kábdebó Mártonné, Kaitár Istvánné, Kis Gergelyné, Lőrincz Vilmosné, Lutch Mártonné, Olajos Farkasné, Pál Albertné, Puskás Jenőné, Roth Istvánné, Roth Mihályné, Székely Andrásné, Vass Jánosné, Veres Zsigmondné, Voith Ferenczné, Pfeiffer Lajosné, Zárug Lászlóné ő nagyságaik. Fogadják a nemes adakozók anyagi hozzájárulásokért, a közreműködők pedig az estély szellemi sikeréért e helyen is a tantestület legőszintébb köszönetét. Imets János, igazgató.

— **Barna J.** budapesti műfogász néhány nap előtt Gyergyó-Szentmiklóstra érkezett. Ideiglenes fogműtermét a Laurentzi-szállodában rendezte be, a hol minden, a fogtechnikai szakba vágó műveletet végez. A jóhírnevű műfogásznak lapunk mai számában levő hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Drága végrehajtás.** Albert János gyó-szentmiklósi pékmesternek mult vasárnap eszébe jutott, hogy neki Szárhegyen egy adósa van s miután 40 fillér követelését tovább is kamat nélkül nem akarta hevertetni, elindult gyalogszerrrel Szárhegyre követelését rövid uton behajtani. Jól végzett munka után a 40 fillérrel zsebében esteli 10 órakor hazafelé indult, de ez nem sikerült neki, mert községünk től 3 kilométer távolságban leült pihenni s itt valószínűleg az amugy is gyenge és beteges embert az álom elnyomta. Reggel arra menő emberek halva találták az árokban. Meg volt fagyva s az orvosi látélet semmi küllerőszak nyomát nem találta rajta. Így fizette meg életével Albert János pékmester 40 fillér követelésének behajtását. Legyen ez intő példa a hitelezőknek: ne zaklassák adósaikat.

CSARNOK.

A Sulyovszkyak.

Történeti regény Lengyelország végnapjaiból.

Irtá: Primor.

(2. folytatás.)

Szép holdvilágos szeptemberi éj van. A falu csendjét itt-ott csak a házórzó ebek csaholása szakítja meg, aztán ismét halotti csend honol, nyugalomban van az egész vidék.

A holdfényben méltóságteljesen emelkedik fel a Scitovszky kastély. Aranyozott kupolájú tornyocskáiról sajátságos fényben verődnek vissza a hold halvány sugarai. Az egész kastély lakói nyugalomra hajtották le fejüket.

Most csendesen nyílik a kertbe vezető hátsó ajtó s egy nagykendőbe burkolt alak lép ki rajta. Karesu, sugár termetéről, könnyed, galambjárásáról meg lehet ismerni a kis Katinkát. Lázás sietséggel surrant végig a gyümölcsfák között, míg egy terebélyes hársfa alatt megállott. Ez volt a találka helye.

Nyugtalanul jár fel s alá a leányka s vátrakozva függeszti tekintetét a távolba. Most halk zörejt hall, visszafordul és a várt ifju áll előtte. Némán közelednek egymáshoz. Az ifju, ki könnyű katonaköpenybe van burkolva, szóval meg először.

— Kedves Katinkám, oh de boldog vagyok, hogy újra láthatlak. Nem is képzeled, mily bánatot okozott leveled, de ugy-e nem igaz? Mindazzal, mit írtál, csak ijesztégtél? Oh mondd csak azt, hogy szeretsz, hogy enyem leszesz, ne mond a rideg valót, ne ejts kétségbe. Oh, mily boldog az ember, míg remélni tud! Szólj, szeretsz-e még?

A leány alig tud szólni a felindulástól, majd zokogás fojtá el szavait.

— Ha valjon szeretlek-e? Oh Istenem! Jobban, mint életemet!

Zokogva borult kedvese karjai közé s az szenvedélyesen ölelte át karesu derekát. . . Hosszasan tarták egymást átölelve, míg ajkuk önkénytelenül egy hosszú, néma csókban forrott össze.

Ez volt az első idegen férfi ajk, mely a leány szüz ajkait érinté. Kimondhatlan boldogság lepte meg mind a két szerető szívét. Hiszen az első szerelem szent hevével szerettek egymást.

Először a leány ocsudott fel, feltekintett a holdra s mintha áruló fényétől félne: kiszakítá magát kedvese karjaiból s megfogván annak kezét; mélyen szemébe nézett.

— Károlyom, édes, egyetlen Károlyom, igazán szeretsz-e engem?

Az ifju némán nézett a leányra, ajka hallgatott, de tekintete eleget mondott.

— Látod Károly, nekem férjhez kell mennem Sulyovszky Szaniszlóhoz, oh, de szerelmem, szívem a tiéd marad örökre. . . Nem tudod, hogy nekem mily nagy áldozatomba kerül ezt tennem, de atyám akarja így.

— Isten, Isten miért nem teremtettél engem lengyelnek — kiáltá fel az ifju — hát mit tehettek én arról, hogy oroszoknak születtem! Miért vagyok ily szegény fiu? Tehettek-e én arról? Oh, ha tudnák szüleid, mily igazán szeretlek! . . .

— Jól van. Károly, én bizom szerelmedben, de látod, nekünk válnunk kell. Ha férjhez mentem: többé nem szabad találkozunk, de ez nem akadály abban, hogy mi egymást őszintén, igazán szeressük a távolban is.

— Oh te jó, szelid angyalom! Igérem, hogy szeretni foglak örökké, esküszöm, hogy más nő képe nem fog e szívbe férközni soha! Egymás karjaiba dőltek s utolsó bucsucsókbba forrott össze ajkuk.

„Esküszöm, szeretlek“ — susogá a leány.
„Esküszöm, szeretlek végtelenül, a sűríg“ — susogá az ifju.

A hold nyájasan mosolygott az esküvőkre. Ő volt az eskü tanuja . . . más senki.

III. Öröm és bán.

Néhány hónap telt el a fent leirt találka után.

Katinka és Szaniszló már mint férj és feleség éltek, többnyire a Scitovszkyék kastélyában. A férj a legboldogabb embernek tudta magát s a nő a legboldogtalanabb asszonynak.

Pedig hogy szerette őt férje! Mindent megtett, a mit óhajtott, még gondolatát is igyekezett eltalálni. És ez ugy fájt Katinkának! Látta, hogy szereti, imádja ez az ember őt s ő nem tudja azt viszonzni.

Nem volt képes első szerelmét feledni. Kerülte a társaságot, csak a magányt kereste s oly jól esett neki, ha elpanaszolhatta bánatát a pataknak, a terebélyes fának, mely az ő örökre elenyészett boldogságának tanuja volt. Gyakran elővette kis naplóját, ez egyetlen emléket, mit Károlytól kapott és ebbe panaszolta el boldogtalanágát.

Most is kis szobája magányában naplója fölé hajolva találjuk őt, a mint lelkiállapotát hiven jelző következő sorokat írja:

Óhajítás.

Egyetlen egy, mit szívem kívánhat:
Lent pihenni csendes hant alatt;
Elfeledve lenni óhajom
Ne viruljon virág siromon,

Mi vagy éltém? hervadt rózsaszál!
Nem virultál s már elhervadál.
Tavaszi keze alig illettél,
Nyarad nem volt s beköszönt teled.

Hajnal vagy tán, tiszta kék egen
Nap küldötte harmatos reggen?!
Hajnal multán feltűnik a nap,
Te is mulsz, de napod elmarad.

Hervadt virág, bimbó korában;
Hajnal, melynek nap nincs nyomában,
Egyetlen egy, a mit hön óhajt:
Lent pihenni csendes hant alatt.

A mint e sorokat leírta, már nem birt többé elfojtott érzelmeivel. Zokogás reszkettette meg egész testét.

Igy találta őt kereső férje, midőn szobájába lépett.

— No, mi az kedvesem, miért sirsz — kérdé tőle meglepett férje.

— Semmi, semmi, ezek örömkönnyük. . .

— Oh, mily boldog vagyok! — kiált fel a férj elragadtatva. Jöjj kedvesem, e szép estén menjünk a szabadba. Mily kellemes most ott kint.

Hosszabb séta után mindketten leültek ama terebélyes hársfa alá, mely annyi emléket idézett a szegény nő lelkébe. A férj boldogságáról beszélt s a nő a mult kedves emlékein merengett. Elgondolta, hogy itt volt ő a legboldogabb, de csak néhány perczre, hogy aztán annál boldogtalanabb legyen.

Egyszerre felrebben gondolataiból s most?! ah, szétfoszlanak a légvárak s előtte áll a rideg való, ijesztő képével. De nem, talán még se lesz olyan kietlen a jövő. Lesz valaki, ki enyhülésére fog szolgálni, ki elüzi majd komor gondolatait s felvidítja ártatlan gagyogásával.

Most csendesen férje füléhez hajol s pirolva sug valamit, mire annak arcza egyszerre

kiderül, felugrik s mint gyermek kezd ujjongani. „Oh Istenem, de boldog vagyok! Való-e ez?!“ s a nő gyöngéden hajlik férje keblére és susogja: „én is boldog vagyok.“

Mióta együtt élnek, most mondta ki először e szót. Oh, hogy örült ennek a férj! Hogyne, lesz majd, a kit dédelgessen, ki oly édesdeden fogja kimondani e szót „apa.“ Neje, ez áldott teremtség, de boldog lesz! Hogy fogják azt szeretni s majd mikor nagy lesz, szép, deli, okos, milyen büszke lesz majd ő és neje arra!..

Arany álmok... Rózsás jövő!

(Folyt. köv.)

12105—1901. szám.

III.

Pályázati hirdetmény.

Csikvármegye magán javainak kezelő hivatalánál alkalmazott tisztviselők közül az

igazgatóknak, pénztárnoknak, ellenőrnek, számvevőnek és gazdatisztnak

megbízása folyó év végén lejár, miért is ezen állásoknak újra leendő betöltése érdekében ezenel pályázatot hirdetek:

Pályázhatnak Csikmegyében illetékes és lakós székely honpolgárok, ha az alapszabályokban előírt minősítéssel bírnak.

A képzettségre megkívánatik:

a) az igazgatónál: jogtudományokbani elméleti képzettség és gyakorlati jártasság; a gazdász, erdőész, erdőterületbeni gyakorlat és az administratio terén kellő jártasság;

b) a pénztárnok és ellenőrnél középiskolai képzettség, a pénztári kezelésben és számvitelben kellő gyakorlati jártasság vagy szakképzettség;

c) a gazdatisztnél gazdász szakképzettség vagy legalább középiskolai végzettség, avagy a gazdász és erdőkezelésben, valamint a számvitelben kellő gyakorlati jártasság;

d) a számvevő az 1883. évi I. tcz. 17. §-ában előírt minősítéssel kell hogy bírjon.

Megjegyzem, hogy a magánjavak kezelő hivatalára vonatkozó szervezeti és nyugdíj-szabályzat 25. §-a szerint a jelenleg működő tisztviselőket azon állásra, melyet most betöltöttek, addigi szolgálatuk minden más qualificatio nélkül is minősíti.

Az igazgató 6 évre, a pénztárnok, ellenőr, gazdatiszt és számvevő pedig élethossziglan választatik.

Ha oly egyének lesznek megválasztva, kik a magánjavak szolgálatában már 3 évet eltöltöttek, akkor azokat a szervezeti és nyugdíj-szabályzat 28. §-ában megállapított I-ső fokozatu fizetés és lakpénz, minden mást az ugyanott megállapított II-ik fokozatu fizetés és lakpénz illeti meg. A gazdatisztet lakpénz helyett természetbeni lakás illeti meg.

Az igazgató, pénztárnok, ellenőr és számvevő Csik-Szeredában, a gazdatiszt pedig Gyó-Tölgyesen köteles lakni.

A pénztárnok, ellenőr és gazdatiszt évi fizetésük kétharmadával feléő tisztu biztosítékot kötelesek letenni és pedig akár készpénzben, akár óvadékképes értékpapirban, akár pedig háromszoros becsértékü fekvőkben.

Felhívom mindazokat, kik ezen állások egyikét vagy másikat elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket folyó évi **december hó 15-ik napjáig** bezárólag hozzám annál is inkább adják be, mert a később érkező folyamodványok nem fognak figyelembe vétetni.

A választást Csikmegye törvényhatósági bizottsága a rendes tisztujtással egyidejűleg fogja megejteni.

Csik-Szereda, 1901. november hó 14-én.

Becze Antal,

alispán.

Faeladási hirdetmény.

A melylyel közhírré teszszük, hogy a tekerőpataki közbirtokosság tulajdonát képező „Oltánsorki“ 1900. évi vágterületben fennmaradt 26—62 czm. vastag lábón álló 145 darab műszaki célra alkalmas fenyőfa 248 m³ tartalommal 868 K kikiáltási árban ujabbi árverése Gyó-Tekerőpatak község hivatalos házánál **1901. évi december 7-én délelőtt 9 órakor** fog megtartatni.

Részletes árverési feltételek alólirt közbirtokossági elnöknel bármikor megtekinthetők.

Gyó-Tekerőpatakon, 1901. nov. 11-én.

Sylvester Albert, **Fórika András,**
közbirt. elnök. erdőgazda.

A t. közönség szives figyelmébe ajánljuk frissen érkezett **csokoládé** és **szalon-czukorkáinkat**, továbbá a legjobb minőségű francia mandola, datolya, czukrozott gyümölcs és malaga-szőlőt.

Kiváló tisztelettel

Lázár J. István és Gerő
Gy.-Szentmiklóson.

Egy és két éves igen jó fajta, szeszgyáromnál hizlalt sertések eladók.

Továbbá gyárom szomszédságában egy kényelmes lakás család részére és egy gargon-lakás kiadó.

Ujitott gőz- és tükörfürdőmet a n. é. közönségnek ezuttal is ajánlom. **Cziffra Mihály.**

ADRIA, EMKE,

Princess Myll

stb. stb. fehér, csontszinü és színes

levélpapír

diszes dobozokban minden alakban, nagy választékban.

Családi diszdozók

igen diszes kivitelü és berendezésü nagyobb fajta dobozok, különféle szinü és alaku levélpapír, levelezőlap és borítékkal.

Diófa-dobozok

finom kivitelü, kulesos zárral, a fedélén diszes kézi festményvel, legfinomabb levélpapírral és borítékkal.

Bébé-dobozok.

Képes levelezőlap-**albumok,**

emlékkönyvek,

fém-tintatartók,

képeskönyvek

stb. stb. stb.

karácsonyi ajándék

tárgyak kaphatók

Létz János és Társa

üzletében

Gyó-Szentmiklóson.

Ugyanott

képes levelezőlap-**ajdonságok,**

karácsonyi és ujévi levelezőlapok,

irodai fali, előjegyzési, családi és tárcza-

NAPTÁRAK

az 1902. évre nagy választékban kaphatók.

Van szerencsénk a t. közönség szives tudomására hozni: miszerint a közlő karácsonyi idényre üzletünket dusan berendeztük mindenféle

Gyermekjátékok, Karácsonyfa-diszek, Diszműáruk és Ajándéktárgyakkal.

Állandó raktárt tartunk francia datolya, Malaga-szöllő, csemege-czukorkák, legfinomabb Rumok és Teákból. Ajánlunk valódi francia és kitünő házilag készített hazai Mustárt.

Különösen felhívjuk a t. fogyasztó közönség becses figyelmét tisztán kezelt

erdélyi hegyi ó-borainkra,

kedvező szüretezés lévén, azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy literenként 28, 30, 35 kr-ért igen jó asztali, 40, 45, 50 kr-ért kitünő pecsénye-borokat hozunk forgalomba. 56 liter vételnél 4 frttal olcsóbb.

Kiváló tisztelettel

Vákár Fivérek.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Gyó-Szentmiklóson, a Laurentzi-szállodában** egy a mai kor igényeinek megfelelő ideiglenes

fogműtermet

nyitottam.

Felhívom a n. é. közönséget, hogy a kiknek műfogra vagy a fogtechnikai szakba vágó műveletekre szükségük volna, szolgálatomat sziveskedjenek mielőbb igénybe venni, mivel itteni tartózkodásom csak rövid időre terjed.

Fogműteremben felveszem és elkészítem kizárólagosan a modern fogtechnika legremekebb specialitásait, u. m. teljesen szápadnélküli műfogakat, egyes és egész fogsorokat, melyeket a szájból nem kell és nem lehet ki venni, és a rágáshoz kitünően használhatók, arany-fogkoronákat, esapfogat (stift), hidmunkákat aranyból, műállkapesokot (Obturator). Nem jól működő, vagy nem jól ülő, használatban lévő műfogazatokat átalakítok, esetleg szápadnélkülivé is, ugyszintén elfogadok minden előforduló javításokat. **Műfogakat 12 óra alatt elkészítek.** Az általam készített műveletekért 10 évi jótállást vállalok.

☛ Kívánatra házhoz is megyek. Díjazás mérsékelt ☛

Számos rendelést kérve tisztelettel

Barna J. műfogász Budapestről

speczialista, szápad nélküli műfogak készítésében.

Fodések arany, ezüst, fonsor, cement amagam stb. tartos jó anyagból.

Görbén nőtt fogak helyrehozatala, fogsortisztítás.

B Fogolyán Endre
butorkereskedő
Sepsi-Szent-György
Szabadságtér
Fogolyán-ház.
A háromszéki műasztalosok készítményeik butorraktára.

U

H HALÓSZOBA, EBÉDLŐ, SZALON és gargon uri szobák berendezése Barock, angol ó-német és magyar stilben allandóan raktáron vannak.

T Nagy választék szalon és futószőnyegekben, selyem, peluche és gypajuszövetekben. Különféle függönyök és fali képekben.

O Hajlított és ebédlő-székek. Gyerek kocsik, ablak carniszok. Mindenféle VASBUTOR. Kitünő varrógépek és zongora gyári raktár.

R

Vidéki megrendelések a legpontosabban eszközöltetnek.

Nyomatott Gyergyó-Szentmiklóson, Létz János és Tsa könyvnyomdájában, 1901.